

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-498/16

**Maximilian Schrems
proti
Facebook Ireland Limited**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof)

„Predhodno odločanje – Območje svobode, varnosti in pravice – Uredba (ES) št. 44/2001 – Člena 15 in 16 – Sodna pristojnost na področju pogodb, ki jih sklenejo potrošniki – Pojem ‚potrošnik‘ – Odstop zahtevkov, ki se navajajo zoper istega podjetnika, med potrošniki“

Povzetek – Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 25. januarja 2018

1. *Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Pristojnost in izvrševanje sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah – Uredba št. 44/2001 – Pristojnost na področju pogodb, ki jih sklenejo potrošniki – Pojem „potrošnik“ – Ozka razlaga – Merila*

(Uredba Sveta št. 44/2001, členi od 15 do 17)

2. *Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Pristojnost in izvrševanje sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah – Uredba št. 44/2001 – Pristojnost na področju pogodb, ki jih sklenejo potrošniki – Pojem „potrošnik“ – Uporabnik zasebnega Facebook računa, ki objavlja knjige, vodi predavanja, upravlja spletna mesta, zbira prispevke in mu številni potrošniki odstopijo zahtevke, da jih uveljavlja pred sodišči – Vključitev*

(Uredba Sveta št. 44/2001, člen 15)

3. *Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Pristojnost in izvrševanje sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah – Uredba št. 44/2001 – Pristojnost na področju pogodb, ki jih sklenejo potrošniki – Pojem „potrošnik“ – Vlagatelj, ki sam ni ki sama ni stranka zadevne potrošniške pogodbe in ki deluje kot pridobitelj zahtevkov drugih potrošnikov – Izključitev*

(Uredba Sveta št. 44/2001, členi od 15 do 17)

4. *Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Pristojnost in izvrševanje sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah – Uredba št. 44/2001 – Pristojnost na področju pogodb, ki jih sklenejo potrošniki – Člen 16(1) Uredbe – Področje uporabe – Tožba potrošnika, s katero pri sodišču svojega stalnega prebivališča poleg lastnih zahtevkov uveljavlja zahtevke, ki so mu jih odstopili drugi potrošniki, ki imajo stalno prebivališče v isti državi članici, v drugih državah članicah ali v tretjih državah – Izključitev*

(Uredba Sveta št. 44/2001, člen 16(1))

1. Glej besedilo odločbe.

(Glej točke od 28 do 32, 39 in 40.)

2. Člen 15 Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da uporabnik zasebnega Facebook računa ne izgubi svojega statusa „potrošnik“ v smislu tega člena, kadar objavlja knjige, vodi predavanja, upravlja spletna mesta, zbira sredstva in mu številni potrošniki odstopijo zahteve, da jih uveljavlja pred sodišči.

(Glej točko 41 in točko 1 izreka.)

3. Nato, Sodišče je že poudarilo, da ker posebna ureditev iz členov 15 in naslednjih Uredbe št. 44/2001 izhaja iz skrbi za varstvo potrošnika kot stranke, ki se pri pogodbi šteje za ekonomsko šibkejšo in pravno manj izkušeno stranko kot njen sopogodbenuk, se potrošnika varuje zgolj, če je ta osebno tožeča ali tožena stranka v postopku. Vlagateljica pravnega sredstva, ki sama ni stranka zadevne potrošniške pogodbe, torej ne more koristiti pristojnosti za potrošnike (glej v tem smislu sodbo z dne 19. januarja 1993, Shearson Lehman Hutton, C-89/91, EU:C:1993:15, točke 18, 23 in 24). Ti preudarki morajo veljati tudi glede potrošnika, ki so mu bili odstopljeni zahtevki drugih potrošnikov. Pravila o pristojnosti, ki so za področje potrošniških pogodb določena v členu 16(1) navedene uredbe, se namreč v skladu s to določbo uporabljajo zgolj za postopek, ki ga potrošnik sproži zoper drugo pogodbeno stranko, kar nujno pomeni, da je potrošnik z zadevnim subjektom, ki dejavnost opravlja poklicno ali pridobitno, sklenil pogodbo (sodba z dne 28. januarja 2015, Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, točka 32).

(Glej točki 44 in 45.)

4. Člen 16(1) Uredbe št. 44/2001 je treba razlagati tako, da se ne uporablja za postopek, ki ga sproži potrošnik in v katerem pred sodiščem kraja, kjer ima stalno prebivališče, ne uveljavlja zgolj lastnih zahtevkov, temveč tudi zahtevke, ki so mu jih odstopili drugi potrošniki s stalnim prebivališčem v isti državi članici, drugih državah članicah ali tretji državi.

Kot je namreč v drugem okviru pojasnilo Sodišče, odstop terjatev kot tak ne more vplivati na določitev pristojnega sodišča (sodbi z dne 18. julija 2013, ÖFAB, C-147/12, EU:C:2013:490, točka 58, in z dne 21. maja 2015, CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, točka 35). Iz tega sledi, da pristojnosti sodišč, ki niso tista, ki jih Uredba št. 44/2001 izrecno vključuje, ni mogoče utemeljiti z več zbranimi zahtevki pri tožeči stranki.

(Glej točki 48 in 49 ter točko 2 izreka.)